

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI V.
COMPARTIMENT SOLUȚIONARE CONTESTAȚII

Str. Ștefan cel Mare, nr. . V., jud. V.
Tel : +
e-mail : admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 10/2009 privind soluționarea contestației formulate de S.C. A. I. S.R.L. V., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. sub nr. X /09.03.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. a fost sesizată de către Administrația finanțelor publice a municipiului V., serviciul Inspecție fiscală persoane juridice prin adresa nr. x din 09.03.2009, înregistrată la D.G.F.P. V. sub nr. x din 09.03.2009, asupra contestației formulate de S.C. A. I. S.R.L. prin reprezentantul legal N. C..

S.C. A. I. S.R.L. are sediul în municipiul V. str. slt. I. A., nr. 21, județul V., este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul V. sub nr. Jx/1994 și are atribuit codul de înregistrare fiscală RO x.

Suma ce face obiectul contestației este în cuantum de **S lei** stabilită prin Decizia de impunere fiscală nr. x/30.01.2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. x din 30.01.2009, din care:

- **S1 lei – impozit pe profit;**
- **S2 lei – majorări de întârziere aferente;**
- **S3 lei – taxa pe valoarea adăugată;**
- **S4 lei – majorări de întârziere aferente.**

Contestația a fost depusă la data de 27.02.2009 de către reprezentantul legal al societății, potrivit art. 206 art. (1) lit. e) din Codul de procedură fiscală, republicat, înregistrată la Administrația finanțelor publice a municipiului V. sub nr. 9801, organul emitent al actului administrativ atacat, iar Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din 30.01.2009 a fost primită pe bază de semnătură la data de 30.01.2009, astfel că aceasta respectă termenul prevăzut de art. 207(1) din același act normativ.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207(1) și art. 209(1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. V. este competentă să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. A. I. S.R.L..

I Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr. x din 30.01.2009 societatea contestă suma de S lei din care impozit pe profit în sumă de S1 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S2 lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S4 lei, S.C. A. I. S.R.L. susține că:

I.1. Referitor la impozitul pe profit

- diferența de impozit pe profit a fost stabilită suplimentar „prin considerarea unor cheltuieli efectuate în anii 2005 și 2006 drept cheltuieli nedeductibile deoarece nu s-au avut în vedere următoarele:

a/ contractul de comodat încheiat între societate și dl. C. N. pentru folosirea abonamentului telefonic”;

b/ „consumabile pentru igiena și curățenia spațiului care are destinația de magazin alimentar;

c/ „... cheltuielile cu investițiile legate de construcția spațiului comercial (fundatie, schelet metalic, tâmplărie PVC, compartimentare, pardoseli gresie și pavaje exterioare, zugrăveli)”;

- nu a fost luată în considerare pierderea din perioada anterioară în care societatea a fost plătitoare de impozit pe profit și a înregistrat pierdere”.

I. 2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată

- diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată „se datorează neluării în calcul a cheltuielilor de investiții descrise mai sus.” care „ nu au cum să fie cheltuieli nedeductibile pentru că sunt aferente construcției și punerii în funcțiune a spațiului comercial în care se desfășoară activitatea principală a societății”.

În concluzie societatea cere anularea sau revizuirea raportului de inspecție fiscală nr. x/30.01.2009 și anularea deciziei de impunere nr. x/30.01.2009 pentru suma de S1 lei reprezentând impozit pe profit și suma de S2 lei majorări de întârziere aferente, precum și suma de S3 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și suma de S4 lei majorări de întârziere aferente.

II. Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 11/30.01.2009 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. V.- serviciul Inspecție fiscală persoane juridice în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 46822/30.01.2009 au fost stabilite obligațiile fiscale suplimentare de plată în cuantum total de S lei reprezentând impozit pe profit în sumă de S1 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S2 lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S4 lei, contestate în totalitate.

II.1 Referitor la impozitul pe profit

Diferența de obligație fiscală contestată la impozitul pe profit în sumă de S1 lei a rezultat ca urmare a modificării bazei impozabile cu suma de x lei rezultată din:

◇ x lei – soldul debitor al contului de profit și pierdere înregistrat la 31.12.2004, dată până la care societatea a fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor;

◇ x lei - cheltuieli efectuate cu consumul casnic de energie electrică și gaze naturale, cu materiale consumabile pentru care nu a întocmit documente de intrare și consum, potrivit legii, și convorbirele telefonice personale (extrase din anexa 4 pag. 1-2) ;

◇ x lei - cheltuieli cu amenzi și penalități;

◇ x lei – cheltuieli cu impozitul pe profit.

Pentru nerespectarea termenelor de plată au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de Ss lei.

II. 2 Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Diferența de obligație fiscală contestată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei a rezultat ca urmare a neadmiterii deductibilității taxei pe valoarea adăugată, astfel:

◇ x lei – taxa pe valoarea adăugată neadmisă la deducere pentru imobilizările în curs (extrase din anexa 4 pag. 1-2) în sumă de .. lei);

◇ x lei – taxa pe valoarea adăugată neadmisă la deducere pentru cheltuielilor efectuate cu consumul casnic de energie electrică și gaze naturale, de materiale consumabile și convorbirele telefonice personale (extrase din anexa 4 pag. 1-2) în sumă de .. lei);

◇ x lei – taxa pe valoarea adăugată colectată.

Pentru nerespectarea termenelor de plată au fost calculate majorări de întârziere în sumă de S4 lei.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, semnat de conducătorul A.F.P. a municipiului Vaslui, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat, se menționează că nu s-a formulat plângere penală și se propune diminuarea bazei impozabile cu suma de x. lei, admiterea contestației pentru suma de x lei reprezentând impozit pe profit cu majorările de întârziere aferente în sumă de x lei și respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru suma dex lei reprezentând impozit pe profit în sumă de x lei, majorări de întârziere aferente în sumă de x lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei și majorări de întârziere aferente în sumă dex lei.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei și în raport cu prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține:

III A. Referitor la impozit pe profit

Referitor la suma de S1lei reprezentând impozit pe profit, **Agencia Națională de Administrare fiscală prin Direcția generală a finanțelor publice a județului V., este investită să se pronunțe dacă S.C. A. I. S.R.L. datorează această obligație fiscală în condițiile în care nu au fost prezentate documente justificative potrivit legii.**

In fact, S.C. A. I. S.R.L. nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa la impozitul pe profit în sumă de S1 lei, deoarece consideră că nu s-au avut în vedere următoarele:

a/ contractul de comodat încheiat între societate și dl. C. N. pentru folosirea abonamentului telefonic”;

b/ „consumabile pentru igiena și curățenia spațiului care are destinația de magazin alimentar;

c/ „ ... cheltuielile cu investițiile legate de construcția spațiului comercial (fundatie, schelet metalic, tâmplărie PVC, compartimentare, pardoseli gresie și pavaje exterioare, zugrăveli)”;

d/ din pierderea anterioară în care societatea a fost plătitoare de impozit pe profit și a înregistrat pierdere”.

Diferența de obligație fiscală suplimentară stabilită de plată la impozitul pe profit în sumă de S1 lei, contestată de societate din decizia de impunere nr. X din 30.01.2009, a rezultat ca urmare a modificării bazei impozabile cu suma de x lei rezultată din:

◇ x lei – soldul debitor al contului de profit și pierdere înregistrat la 31.12.2004, dată până la care societatea a fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor;

◇x lei - cheltuieli efectuate cu consumul casnic de energie electrică și gaze naturale, de materiale consumabile pentru care nu a întocmit documente de intrare și consum, potrivit legii, și convorbirele telefonice personale (extrase din anexa 4 pag. 1-2) ;

◇ x lei - cheltuieli cu amenzi și penalități;

◇ xlei – cheltuieli cu impozitul pe profit.

În drept, se fac aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

art. 21

“ Cheltuieli

(1) *”Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.*

[...]

(4) *Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

f) *cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;*

.....”

art. 26

“Pierderi fiscale

(1) *Pierderea anuală, stabilită prin declarația de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.*

[.....]

(2) *Contribuabilii care au fost plătitori de impozit pe venit și care anterior au realizat pierdere fiscală intră sub incidența prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale și limita celor 5 ani.”*

art. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

pct. 2.3. din Ordinul 306/2002 - ”Potrivit prevederilor art. 6 alin. 2 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 61/2001, precum și a celorlalte prevederi legale privind întocmirea și utilizarea formularelor comune și a celor cu regim special utilizate în activitatea financiară și contabilă*1), orice operațiune economică efectuată se consemnează într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative sunt documentele primare care probează legal o operațiune.”

Din analiza documentelor existente în dosarul cauzei s-au reținut următoarele:

- ◇ perioada verificată: 01.01.2005 – 30.09.2008;
- ◇ baza impozabilă pentru calculul impozitului pe profit recalculată este în sumă totală de **x lei**, conform datelor din anexa nr. 2 „Situția privind determinarea rezultatului financiar și a impozitului pe profit, înregistrat, declarat și virat și a diferențelor stabilite pentru perioada 01.01.2005 – 30.09.2008”, astfel ,
 - ◇ **x lei** – profit contabil în sumă totală, din care :
 - anul 2005 - înregistrează pierdere în sumă de x lei;
 - anul 2006 - realizează profit în sumă de x lei ;
 - anul 2007 - realizează profit în sumă de x lei;
 - ◇ **x lei** - cheltuieli înregistrate cu amenzi și penalități (x lei în anul 2005 și x lei în anul 2006) care sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal, potrivit art. 21 alin. (4), lit. b) din Codul fiscal;
 - ◇ **x lei** – reprezintă cheltuieli înregistrate cu consumul casnic de energie electrică și gaze naturale în sumă de x lei în anul 2005 și în sumă de x lei în anul 2006, (extrase din anexa nr. 4, pag. 1 -2), nemotivate de societate;
 - ◇ **x lei** – reprezintă cheltuieli înregistrate cu diverse materiale consumabile în sumă de x lei în anul 2005 și în sumă de x lei în anul 2006 pentru care nu au fost prezentate documente justificative, potrivit art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată și pct. 2.3 din Ordinul nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene,(extrase din anexa nr. 4, pag. 1 -2);
 - ◇ **x lei** – reprezintă cheltuieli nedeductibile cu impozitul pe profit aferent anului 2007, potrivit art. 21 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

Totodată, s-a mai reținut că organul de inspecție fiscală a stabilit prin decizia de impunere nr. x/30.01.2009 baza impozabilă în sumă de x lei cu impozitul pe profit aferent în sumă de x lei. Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației impozitul pe profit stabilit sumplimetar este în sumă de x lei din care se scade impozitul declarat de societate în anul 2007 în sumă de x lei ca urmare a reanalizării datelor din anexa nr. 2 „Situția privind determinarea rezultatului financiar și a impozitului pe profit, înregistrat, declarat și virat și a diferențelor stabilite pentru perioada 01.01.2005 – 30.09.2008”.

În consecință, față de cele prezentate mai sus rezultă că în mod eronat a fost majorată baza impozabilă cu suma de x lei (x lei – x lei), precum și impozitul pe profit cu suma de x lei (x lei - x lei), astfel că se va admite contestația pentru aceste sume.

Potrivit celor arătate în cuprinsul prezentei decizii, organul de soluționare, ținând seama de faptul că pentru diferența de obligație fiscală stabilită suplimentar de plată societatea nu a prezentat documente justificative, potrivit legii în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de **x lei** reprezentând impozit pe profit.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că „impozitul pe profit stabilit suplimentar prin considerarea unor cheltuieli efectuate în anii 2005 și 2006 drept cheltuieli nedeductibile” s-a datorat faptului că „nu s-au avut în vedere următoarele:

a/ contractul de comodat încheiat între societate și dl. C. N. pentru folosirea abonamentului telefonic”;

b/ „consumabile pentru igiena și curățenia spațiului care are destinația de magazin alimentar;

c/ „... cheltuielile cu investițiile legate de construcția spațiului .. comercial (fundatie, schelet metalic, tâmplărie PVC, compartimentare, pardoseli gresie și pavaje exterioare, zugrăveli)”;

nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât,

- pentru pct. a) societatea nu a prezentat contractul de comodat prin care să facă dovada utilizării telefonului în interesul afacerilor;

- pentru pct. b) societatea nu a prezentat documentele primare care să probeze că achizițiile de materialele pentru igienă și curățenia spațiului comercial au intrat în gestiune și au fost consumate în interesul afacerii (note de intrare recepție, bonuri de consum, etc.), potrivit pct. 2.3 din Ordinul 306/2002;

- pentru pct. c) privind cheltuielile cu investițiile pentru construcția spațiului comercial societatea nu a prezentat autorizația de construire, potrivit legii, precum și documentele primare din care să rezulte că materialele au intrat în gestiune și au fost consumate în scopul pentru care au fost procurate (note de intrare recepție, bonuri de consum, situațiile de lucrări, etc.) în conformitate cu prevederile art. 6 din Legea contabilității nr. 81/1991, republicată, și pct. 2.3 din Ordinul 306/2002;

În ceea ce privește afirmția societății că nu a fost luată „în considerare pierderea anterioară în care societatea a fost plătitoare de impozit pe profit și a înregistrat pierdere” nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât,

- societatea nu a prezentat documente din care să rezulte pierderea fiscală înregistrată la 31.12.2002, perioada anterioară înregistrării ca plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor (01.01.2003 – 31.12.2004), ce poate fi recuperată din profiturile impozabile, potrivit art. 26 din Codul fiscal;

- prin adresa nr. 15502/06.04.2009 organului fiscal teritorial (AFP a municipiului Vaslui) a comunicat că societatea A. – I. S.R.L. nu a depus declarația de impunere pentru anul fiscal 2002, potrivit art. 21 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profi.

III B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Referitor la suma de S3 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, **Agencia Națională de Administrare fiscală prin Direcția generală a finanțelor publice a județului V., este investită să se pronunțe dacă S.C. A. – I. SRL datorează această obligație fiscală în condițiile în care nu au fost prezentate documente justificative, potrivit legii.**

In fapt, S.C. A. – I.SRL nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei prin neluarea în calcul a cheltuielilor cu investițiile descrise la capitolul impozitul pe profit.

Obligația fiscală suplimentară stabilită de plată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei, contestată de societate din decizia de impunere nr. X din 30.01.2009, a rezultată ca urmare a faptului că, organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată calculată asupra cheltuielilor înregistrate cu consumul casnic de energie electrică și gaze naturale, precum și a cheltuielilor cu consumul de materiale pentru care societatea nu a făcut dovada utilizării acestora în interesul operațiunilor taxabile, potrivit legii.

În drept, se fac aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, astfel:

art. 145

“ Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

[...].”

“(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la [art. 150](#) alin. (1) lit. b) și [art. 151](#) alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit [art. 155](#) alin. (4);”

Totodată sunt aplicabile și prevederile DECIZIE nr. V din 15 ianuarie 2007 a Înaltei Curții de Casație și Justiție,

“În aplicarea dispozițiilor [art. 21](#) alin. (4) lit. f) și ale [art. 145](#) alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale [art. 6](#) alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, stabilesc:

Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.”

Din analiza documentelor depuse în susținerea cauzei s-a reținut că, S.C. A. - I. S.R.L. V. a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei din facturile fiscale care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de [art. 145](#) alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, precum și taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă materialelor înregistrate la imobilizări în curs, conform anexei nr. 4, pag. 1 -2, pentru care nu au fost prezentate documente justificative din care să rezulte că aceste materiale au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile în înțelesul alin. (1) și (3) lit. a) al aceluiași articol și act normativ.

În condițiile în care societatea nu a prezentat documente justificative prin care să facă dovada că atât materialele achiziționate cât și consumul casnic de energie electrică și gaze naturale au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile nu a fost admisă deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă în sumă de S3 lei la care s-a adăugat și taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de S3 lei nedeclarată de societate, în conformitate cu prevederile [art. 145](#) alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a Deciziei nr. V/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, și ca urmare, potrivit [art. 216](#) alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că, diferența de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată „se datorează neluării în calcul a cheltuielilor de investiții descrise mai sus.” care „nu au cum să fie cheltuieli nedeductibile pentru că sunt aferente construcției și punerii în funcțiune a spațiului comercial în care se desfășoară activitatea principală a societății, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, societatea nu a prezentat nici un document (situații de lucrări, proces verbal de punere în funcțiune, autorizație de construire, etc.) prin care să facă dovada că aceste cheltuieli “sunt aferente construcției și punerii în funcțiune a spațiului comercial”.

III. C. Referitor la majorările de întârziere în sumă de x lei respectiv majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de S2 lei și taxei pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei:

În fapt, prin contestația formulată societatea nu motivează acest capăt de cerere astfel încât să rezulte altă situație decât cea constatată de organele de inspecție fiscală deși contestă majorările de întârziere stabilite prin decizia de impunere nr. x din 30.01.2009.

Se reține că acestea au fost calculate în mod legal de organul de inspecție fiscală conform prevederilor [art. 119](#) și [120](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

art. 119 alin. (1) *“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”*

art. 120

(1) *“Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”*

(2) *“Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”*

În drept, se face aplicarea prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

(1) *“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

[.....]

c) motivele de fapt și de drept;

[.....].”

și ale pct. 12 “. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 185 - Soluții asupra contestației din OMFP nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

12.1. *“Contestația poate fi respinsă ca:*

b) “nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”;

Totodată, având în vedere principiul de drept conform căruia accesoriul urmează principalul și întrucât pentru impozitul pe profit în sumă de x lei contestația a fost admisă urmează a se admite și majorările de întârziere aferente în sumă de x lei și se va respinge ca neîntemeiată pentru suma totală de x lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată pentru perioada 01.01.2005 – 30.09.2008 în sumă de x lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată pentru perioada 01.01.2004 – 30.09.2008 în sumă de x lei .

Având în vedere faptul că organul de soluționare nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal se va respinge contestația ca nemotivată pentru suma de x lei și se va admite pentru suma de x lei.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile, art. 21 alin. (1) alin. (4) lit. f), art. 26 alin. (1) și (2), art. 145 alin. (1), (3) și (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada verificată, Decizia nr. V/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, art. 206 alin (1) lit. c), art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), art. 210 și art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, se:

DECIDE:

1. **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de **S.C. A. - I. S.R.L.** cu sediul social în Vx, str. slt. I. A., nr. x, județul V., pentru suma de **S lei** reprezentând:

- **S1 lei – impozit pe profit;**
- **S2 lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;**
- **S3 lei – taxa pe valoarea adăugată;**
- **S4 lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.**

1. **Admiterea contestației** pentru suma de S lei reprezentând:

- **S1 lei – impozit pe profit;**
- **S2 lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.**

3. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie celor în drept spre a fi dusă la îndeplinire.

4. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, potrivit art. 210 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, și poate fi atacată, potrivit legii, la Tribunalul V. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,4

Red./dact. 4 ex.
O.B.